

е безкрайният канон, движението в кръг /ouroboros/.

В основната строфа внимание изисква и особената симултанна двойна троичност, редуваща в шестстишието единственото и множественото числа на съществителните. От своя страна, обединяващият жест на глагола подчертава молитвеното сливане на душите.

Две (...) очи - музика - лъчи

(две) души - дете - молитва.

Изразът „не искат и не обещават те“, както често при Яворов, е свързан с далечна дъга с втората строфа; така троичността излиза и в суксесивно измерение, при което третата форма на негативния глагол израства от първите две. Тази логика е музикална - climax /секвенция с развитие и утвърждаване, както в тази тема на Бах/,

„Das Wohltemperierte Klavier“, Bd. 1, Fuga fis-moll

но и формално-текстова: тъй като те „не искат и не обещават“, „булото на срам и грях не ще го хвърлят върху тях страсти и неволи“. Двете измерения в поетическото възприемане - едновременност и последователност - пораждаат числовия израз на свършената форма - традиционно сакралната тройна троичност.

За разкриване на вътрешната музика в „Благовещение“, можем да си послужим не само с иманентна, но и със сетивно възприемаема музика - във форма, която бихме могли да сравним с Яворовата, например, „Introitus“ от Моцартовия „Requiem“. Тук формата е сложна триделна, при това, в нея се съдържа огледална симетричност /прозвучаване на някои теми в обратен ред/ и синтетична репризност /прозвучаване на теми едновременно/. Микроформите са фугато, двойно фугато, огледална имитация, канонични секвенции.